

అరణ్యపర్వము - జ్ఞానశ్రద్ధము

విష్ణుశ్రద్ధానమ్

నమస్తే గణానాథాయ గణానాం పతయే నమః ।
భక్తిప్రియాయ దేవేశ భక్తేభ్యః సుఖదాయక ॥

శ్రీనివాసు ధ్యానమ్

అనవ్తవేదసంవేద్యం నిర్దోషం గుణసాగరమ్ ।
అతీష్టియం నిత్యముక్తం శ్రీనివాసం భజేనిశమ్ ॥

శ్రీ కృష్ణ ధ్యానమ్

వందే నవఘునశ్యామం పీతకాశేయవాససమ్ ।
సానవ్వం సున్వరం షద్ధం శ్రీకృష్ణం ప్రకృతేః పరమ్ ॥

ధ్యాసు ధ్యానమ్

వేదవ్యాసం స్వాత్మరూపం సత్యస్వం పరాయణమ్ ।
శాస్త్రం జితేష్టియక్రోధం సచిష్యం ప్రణమమ్యహమ్ ॥

అథ సంకల్పః

శ్రీమదాదివరాహాక్షితే, విరాజమానస్య, జగద్రక్షణార్థమవతీర్ణస్య, శ్రీమదభి-
లాండ కోటి బ్రహ్మండ నాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః,
పరిపూర్ణానుగ్రహేణ, సర్వేషాం, భక్తజనానామ్, ఆధివ్యాధినివృత్తిద్వారా,
ఆయురారోగ్యశ్వర్యాభివృద్ధుర్థం, సర్వరిష్టనివృత్తిద్వారా సకలశ్రేయో
భివృద్ధుర్థం, ధర్మరక్తమమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థసిద్ధుర్థం,
సమస్తపూష్టయార్థం, శ్రీపరమేశ్వరప్రీత్యర్థం శ్రీమన్మహాబారతే, వనపర్వతి,
యథాశక్తి, సప్తచత్వారింశోధ్యయాంతర్గత, శ్లోకపారాయణం,
ఆచార్యముఖేన కరిష్యామహే.

శ్రీకృష్ణపరబ్రహ్మాణి నమః

అథ సప్తచత్వారింశోఽధ్యయః
వైశంపాయన ఉవాచ

కదాచిదటమానస్తు మహార్షిరుత లోమశః ।

జగామ శక్తిభవనం పురందరదిదృక్షయా ॥ ||47-1||

స సమేత్య నమస్కృత్య దేవరాజం మహామునిః ।

దదర్మార్ధాసనగతం పాండవం వాసవస్య హిం ॥ ||47-2||

తతః శక్రాభ్యమజ్ఞాతః ఆసనే విష్ణురోత్తరే ।

నిషసాద ద్వ్యజశ్రేష్ఠః పూజ్యమానో మహార్షిభిః ॥ ||47-3||

తస్య దృష్ట్యోభవద్ బుధిః పార్థమింద్రాసనే స్థితమ్ ।

కథం ను క్షత్రియః పార్థః శక్రాసనమవాప్తవాన్ ॥ ||47-4||

కిం త్వస్య సుకృతం కర్మ కే లోకా వై వినిఖితాః ।

స ఏవమనుసంప్రాప్తః స్తానం దేవనమస్కృతమ్ ॥ ||47-5||

తస్య విజ్ఞాయ సంకల్పం శక్రో వృత్తనిషూదనః ।

లోమశం ప్రహసన్ వాక్యమ్ ఇందమాహ శచీపతిః ॥ ||47-6||

బ్రహ్మర్మే శ్రూయతాం యత్ తే మనషైతద్ వివక్షితమ్ ।

నాయం కేవలమర్త్యో వై మానుషత్యముపాగతః ॥ ||47-7||

మహార్షే మమ పుత్రోఽయం కుంత్యం జాతో మహాభుజః ।

అస్త్రహాతోరిహ ప్రాప్తః కస్మాచ్చిత్ కారణాంతరాత్ ॥ ||47-8||

అహో సైనం భవాన్ వేత్తి పురాణమృషిషుత్తమ్ ।

శృంగా మే వదతో బ్రహ్మన్ యోఽయం యచ్చాస్య కారణమ్ ॥ ||47-9||

నరనారాయణో యౌ తౌ పురాణావృషిషుత్తమౌ ।

తావిమావనుజానీహి హృషికేశధనంజయౌ ॥ ||47-10||

విభ్యాతో త్రిషు లోకేషు నరనారాయణావృజీ ।
 కార్యార్థమవతీర్ణా తో పృథ్విం పుణ్యప్రతిష్టయామ్ ॥ ॥47-11॥

యన్న శక్యం సురైర్ప్రష్టమ్ బుషిఖిర్యా మహాత్మభిః ।
 తదాశ్రమపదం పుణ్యం బదరీనామ విశ్రుతమ్ ॥ ॥47-12॥

స నివాసోఽభవద్ విష్ణు విష్ణోరిష్ణోస్తమ్ చ ।
 యతః ప్రవవృతే గంగా సిద్ధచారణానేవితా ॥ ॥47-13॥

తో మన్మియోగాద్ బ్రహ్మర్మి క్షితో జాతో మహాద్యతీ ।
 భూమేర్ఘరావతరణం మహావిర్య కరిష్యతః ॥ ॥47-14॥

ఉద్యుత్తా హ్యసురాః కేచిత్ నివాతకవచా ఇతి ।
 విప్రియేషు స్థితాస్మాకం వరదానేన మోహితాః ॥ ॥47-15॥

తర్వయంతే సురాన్ హంతుం బలదర్శపమన్వితాః ।
 దేవాన్ న గణయంత్యేతే తథా దత్తపరా హి తే ॥ ॥47-16॥

పాతాలవాసినో రౌద్రాః దనోః పుత్రో మహాబలాః ।
 సర్వే దేవనికాయ హి నాలం యోధయితుం హి తాన్ ॥ ॥47-17॥

యోఽసౌ భూమిగతః శ్రీమాన్ విష్ణుర్ముఖునిష్ఠాదనః ।
 కపిలో నామ దేవోఽసౌ భగవానజితో హరిః ॥ ॥47-18॥

యేన పూర్వం మహాత్మానః ఖనమానా రసాతలమ్ ।
 దర్శనాదేవ నిహతాః సగరస్యాత్మజా విభో ॥ ॥47-19॥

తేన కార్యం మహాత్కార్యమ్ అస్మాకం ద్వ్యజసత్తము ।
 పార్థేన చ మహాయుద్ధే సమేతాభ్యం న సంశయః ॥ ॥47-20॥

సోఽసురాన్ దర్శనాదేవ శక్తో హంతుం సహనుగాన్ ।
 నివాతకవచాన్ సర్వాన్ నాగానివ మహాప్రాదే ॥ ॥47-21॥

కిం తు నాల్మేన కార్యేణ ప్రభోఽ్య మధుసూదనః ।
తేజసః సుమహారాణిః ప్రబుధుః ప్రదహొజ్జగత్ ॥ ||47-22||

అయం తేషాం సమస్తానాం శక్తః ప్రతిసమాసనే ।
తాన్ నిహత్య రణే శూరః పునర్వాస్యతి మానుషాన్ ॥ ||47-23||

భవానస్నైన్యియోగేన యాతు తావన్మీహాతలమ్ ।
కామ్యకే ద్రిక్ష్యసే వీరం నివసంతం యుధిష్ఠిరమ్ ॥ ||47-24||

స వాచ్యో మమ సందేశాద్ ధర్మాత్మా సత్యసంగరః ।
నోత్సంతా ఫాల్గునే కార్య కృతాప్తః శీఘ్రమేష్యతి ॥ ||47-25||

నాషుధుబాహువీర్యేణ నాకృతాప్రేణ వా రణే ।
భీష్మద్రోణాదయో యుద్ధే శక్యః ప్రతిసమాసితమ్ ॥ ||47-26||

గృహీతాప్రే గుడాకేశః మహాబాహుర్వహమనాః ।
నృత్తవాదిత్రగీతానాం దివ్యానాం పారమీయవాన్ ॥ ||47-27||

భవానపి వివిక్తాని తీర్థాని మనుజేష్యర ।
భ్రాతృభిః సహితః స్తోత్రః ద్రిష్టమర్దుత్యరిందము ॥ ||47-28||

తీర్థేష్వాప్లత్య పుణ్యేషు విపాప్మా విగతజ్యరః ।
రాజ్యం భోక్ష్యసి రాజేంద్ర సుఖీ విగతకల్పుషః ॥ ||47-29||

భవాంషైనం ద్విజశ్రేష్ఠ పర్యటంతం మహితలమ్ ।
త్రాతుమర్దుతి విప్రాగ్ర్య తపోబలసమన్వితః ॥ ||47-30||

గిరిదుర్దేషు చ సదా దేశేషు విషమేషు చ ।
వసంతి రాక్షసా రౌద్రాః తేభోఽ రక్షాం విధాస్యతి ॥ ||47-31||

వివముక్తే మహోంద్రేణ బీభత్సురపి లోమశమ్ ।
ఉంచాచ ప్రయతో వాక్యం రక్షేధాః పాండునందనమ్ ॥ ||47-31||

యథా గుష్టాయా రాజు చరీత్ తీర్థాని సత్తము ।
దానం దద్యాద్ చైవ తథా కురు మహామునే ॥

॥47-32॥

వైశంపాయన ఉవాచ

తథేతి సంప్రతిజ్ఞాయ లోమశః సుమహాతపాః ।
కామ్యకం వనముద్దిశ్య సముపాయాన్మృహితలమ్ ॥

॥47-33॥

దదర్భ తత్ కొంతేయం ధర్మరాజుమరిందనుమ్ ।
తాపైర్భ్రాతృభిషైవ సర్వతః పరివారితమ్ ॥

॥47-34॥

ఇతి శ్రీమన్మహాభారతే వనపర్వాంతర్గత ఇంద్రలోకాభిగమనపర్వణి
లోమశగమనే సప్తచత్వారింశోఽధ్యాయః ॥47 ॥

శ్రీవేంకటేశ్వర స్వామి వారి గోలింగనామావళి

అథ క్షమాప్తార్థినా

యదక్కరపదబ్రహ్మం మాత్రాహినం చ యద్భువేత్ |
తత్పర్వం క్షమ్యతాం దేవ నారాయణ నమోత్త స్తుతే ||

అథ లింకళ్మిమాప్తార్థినా

స్వస్తిప్రజాభృః పరిపాలయన్తాం న్యాయేనమార్గేణ మహిం మహిశాః |
గోబ్రాహృతేభ్యప్నుభమస్త నిత్యం లోకాస్పమస్తాస్పుఫినో భవస్తు ||

అథ భగవత్సమర్పణమ్

కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వ బుద్ధ్యత్పునా వా ప్రకృతేస్వభావాత్ |
కరోమి యద్యత్పకలం పరపై నారాయణాయేతి సమర్పయామి ||

అథ మంగళమ్

శ్రీయఃకాన్తాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేత్రథినామ్ |
శ్రీవేంకటనివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ||

